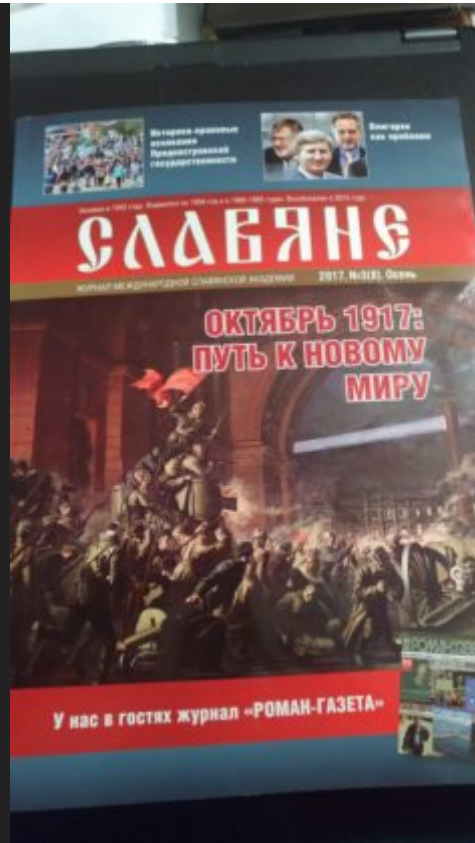

Руси и Срби у хилијастичкој демијургији

У априлу 2017. године Лењин Морено је изабран за председника Еквадора. И ово је један од безброј доказа да је октобра 1917. почела нова ера људске историје, у којој свесно, одговорно и колективно људско стваралаштво почиње да обликује организацију људског друштва на духовни и научни, а истовремено на најефикаснији и најправеднији начин.

Духовни, морални и саможртвени темељи миленијума праведности постављени су две хиљаде година раније, кроз хришћанско човекољубље, као најдубље и истинско јединство личности и заједнице, стваралаштва и праведности. Западни свет, свет отуђених и лажних идеологија, владавина права над праведношћу, настао је као супротност и злоупотреба ових темеља, настојећи да овековечи неправду, закон џунгле и право јачег. У том суровом свету, неминовно је настала и револуционарна доктрина за његово рушење.

СЛОВО ГЛАВНОГО РЕДАКТОРА

Сергей БАБУРИН. Октябрь 1917: путь к новому миру.....

ГЛАВНАЯ ТЕМА

100-ЛЕТИЕ ОКТЯБРЬСКОЙ РЕВОЛЮЦИИ

Александр ЗИНОВЬЕВ.

Октябрьская революция — это величайшее событие XX века (вступление **Ольги ЗИНОВЬЕВОЙ**).....

Владимир ТОМСИНОВ.

Февральская революция как технология разрушения государства.....

Дмитрий ВОЛОДИХИН.

Спасительное презрение. Революция как слом традиции.....

Игорь ФРОЯНОВ.

Октябрь Семнадцатого (Глядя из настоящего).....

Вардан БАГДАСАРЯН.

Большевики как реставраторы Империи.....

Наталья ВИТРЕНКО.

Великий Октябрь: успехи прошлого во имя будущего.....

Владимир КРИШЛЯНИН.

Октябрь и постзападный мир.....

Валентин СВИНИЧЕНКОВ.

Великий октябрь и славянства.....

СЛАВЯНСКИЙ МИР

7 ноября.....
Русский крест.....
«Раскалечили казаки».....
Надежда ДРОБЫ.....
Чистый четверг.....
В южном городе.....
Проводы.....
Русская душа.....

СЛАВЯНСКАЯ

Юрий КЛЕП.....
«Коля, давай!».....

У НАС В ГО

Журналу «И».....
Юрий КО.....
«Роман-га».....

СЛАВЯ

Влади.....
Верей.....

НАШ

Као и мај 1453, фебруар 1917. донео је пад православног царства, претходно темељно подривеног од стране Запада. Али пошто „четвртог Рима неће бити“, СССР је постао једна од две највеће светске силе у периоду највећег ратног и саможрвеног подвига свих времена – Велике Победе над западним фашизмом, када је уз моралне принципе социјализма у Русији у пуној мери оживео и њихов духовни источник – православље.

Совјетска Русија, њен социјализам и њен излазак у космос, као почетак нове ере, миленијума стваралачке праведности – демијургије, инспирисале су у веку који је за нама, читав свет на саможрвене ослободилачке борбе. Био је то, више него икад, век многих милиона новомученика, век научног и техничког стваралаштва и век нових пророка, песника-комуниста: Блок, Јесењин, Мајаковски, Лорка, Алберти, Елијар, Арагон, Хикмет, Неруда – да поменемо само неке од највећих.

Међу учесницима Октобарске револуције, било је око 30.000 Срба. У складу са променама на Балкану, имали су и своју, Комунистичку партију (бољшевика) Срба, Хрвата и Словенаца у оквиру РКП(б).

Вукашин Марковић (трећи слева) са Лењином 1919.

Најистакнутији међу њима, током револуције и грађанског рата, били су: **Вукашин Марковић**, Лењинов саборац, руководилац КП (б) СХС; **Данило Срдих**, учесник јуриша на Зимски дворцац, касније комдив, командант корпуса; **Алекса Дундић**, коњички командант Црвене Армије, саборац Буђонија; **Боривоје Агатоновић**, командант једница Црвене Армије у Одеси и на Криму; **Владимир Ђопић**, командант 15. Интернационалне бригаде „Линколн“ у Шпанском грађанском рату, један од главних руководилаца КПЈ; **Димитрије Георгијевић**, агитатор у Омску, учесник Шпанског грађанског рата, са Црвеном Армијом дошао 1944. у Србију и постао генерал-потпуковник ЈНА; **Лазар Вукићевић**, уредник листова „Интернационалист“ и „Светска револуција“, један од главних руководилаца КПЈ, убијен од Гестапоа 1941; **Никола Груловић**, политички комесар првог југословенског пука Црвене Армије, комунистички посланик у Краљевини СХС 1920. и АВНОЈ-у 1943, дипломата; **Никола Ковачевић**, секретар Југословенског револуционарног савеза у Кијеву, комунистички посланик 1920, учесник Шпанског грађанског рата; **Илија Милкић**, један од оснивача Коминтерне.

22 ВЕК РЕВОЛУЦИЈЕ

30.000 НАШИХ СУНАРОДНИКА У ЦРВЕНОМ ОКТОБРУ

СРБИ МЕЂУ ЛЕЊИНСКИМ СОЛДАТИМА

Међу бољшевицима најбоље је био позициониран Вукашин Марковић

Пише: Владимир Криљанин

Као и мај 1453. фебруар 1917. довео је пад православног царства, претходно темељно подривеног од стране Запада. Али пошто "четврти Рим неће бити", СССР је постао једна од две највеће светске силе у периоду највећег ратног и самодржавног подвига свих времена - велике победе над западним финансијом, када је уз моралне принципе социјализма у Русији у пуној мери оживео и њихов духовни источник - православље.

Советска Русија, њен социјализам и њен излазак у космос, као почетак нове ере, миленијумима стваралачке праведности - демократије, инспирисани су у епохи који је за нама, читав свет на самодржавне ослободилачке борбе. Био је то, више него млада, век многих милиона новинарских, већ научног и техничког стваралачтва и век нових промена, песника комуниста: Елок, Јесењин, Мајаковски, Пастернак, Алберт, Елзар, Аргон, Хемингвеј, Некуда - са њима само неке од највећих.

Међу учесницима Октобарске револуције, био је око 30.000 Срба. У складу са променама на Балкану, имали су и своју, Комунистичку партију (бољшевицима) Срба, Хрвати и Словеници у оквиру РКП (б).

Најистакнутији међу њима, током револуције и грађанског рата, били су Вукашин Марковић, Лењинова саборна, руковођац КП (б) СХС Данило

Демитрије Георгијевић, агитатор у Омску, учесник Шпанског грађанског рата, са Црвеном армијом дошао 1944. у Србију и постао генерал-потпуковник ИНА; Лазар Вујадићевић, уредник листова "Интернационалист" и "Светска револуција", један од главних руководиоца КПШ убијен од Гестапа 1941; Никола Трудованић, политички комесар првог југословенског пука Црвене армије, комунистички посланик у Краљевини СХС 1920. и АВНОУ-у 1943, дипломата; Никола Ковачевић, секретар Југословенског револуционарног савеза у Кијеву, комунистички посланик 1920, учесник Шпанског грађанског рата; Илија Милковић, један од оснивача Коминтерне.

У принципалном супротстављалу милитаристичкој политици, која је довела до Првог светског рата, у Европи је партија бољшевика уз бок стајала само Српска социјалдемократска партија, на челу са Димитријем Туцовићем, за шта их је Лењин похвалио. Резервни капетан Димитрије Туцовић, је као и већина одраслих мушкараца Србије, погинуо у Првом светском рату, који је био увод у Октобар и све потоње ослободилачке борбе 20. века. У новој држави, од Српске социјалдемократске партије настала је Комунистичка партија Југославије. Борбу за слободу, правду, човекољубље и социјализам, међу свим европским народима, најчвршће су пригрлили православни Руси и Срби.

Велика духовна источина развио је православни Руси и Срби. Велики морални принципи довели су до социјалног цивилизацијског подвига СССР и Југославија срушени су али не Руција и Србија наставити да буду оживели нове ере, јер су најспособније да велики моралне принципе вратио веку са њиховим животношћу духовним источником.

принципијелном супротстављању милитаристичкој политици, која је довела до Првог светског рата, у Европи је партији бољшевика уз бок стајала само Српска социјалдемократска партија, на челу са Димитријем Туцовићем, за шта их је Лењин похвалио. Резервни капетан Димитрије Туцовић, је као и већина одраслих мушкараца Србије, погинуо у Првом светском рату, који је био увод у Октобар и све потоње ослободилачке борбе 20. века. У новој држави, од Српске социјалдемократске партије настала је Комунистичка партија Југославије. Борбу за слободу, правду, човекољубље и социјализам, међу свим европским народима, најчвршће су пригрлили православни Руси и Срби.

Растућа моћ Путинове Русије, десетогодишње одолевање Милошевићеве Србије агресиви Запада и први у историји покушај 1999. да се Србија прикључи, као трећи учесник, државном савезу Русије и Белорусије, израсли су на овим темељима и имају велику перспективу, али и значај за цео свет.

Велики духовни источник родио је велике моралне принципе. Велики морални принципи довели су до епохалног цивилизацијског подвига. СССР и Југославија срушени су, али ће Русија и Србија наставити да буду окосница нове ере, јер су најспособније да велике моралне принципе поново вежу са њиховим животворним духовним источником.

Београд, октобар 2017.

Владимир Кршљанин

Извор: [[Новости](#)]